

at miste brændselshjælpen, nu vil komme ind under lovens rammer, således at brændselshjælpen kan bevares for dem.“

Også fra anden blev der taget afstand fra lovforslaget. *Einer-Jensen* (S) gjorde således gældende, at den fornylig vedtagne lov om ydelse af brændselshjælp betød et stort fremskridt, og udtalte videre:

„Jeg tror, at alle, der har beskæftiget sig med arbejdsløhedsspørgsmålet og med arbejdsløhedskassernes administration, vil være vidende om, at den grænse, man i sin tid fastsatte, nåede man til udfra den betragtning, at det altid vil koste noget at arbejde; det var bl. a. derfor, man standsede ved $\frac{4}{5}$ -reglen. Jeg tror, man ville give brændselshjælpen som ordinær hjælp gift i det øjeblik, man gennemførte det ærede medlems forslag. Jeg ved godt, at tekstilarbejderne bruger den individuelle grænse, altså grænsen pr. medlem, og det giver sig jo det udslag, som det ærede medlem nævnte for den pågældende kvindelige arbejder. Men fagene kan jo fastsætte en gennemsnitsindtægt. Det har Kvindeligt Arbejderforbund gjort, og her blev gennemsnitsindtægten fornylig forhøjet, således at en række arbejdere, der tidligere ikke ville kunne få understøttelse efter loven, nu kan få det. Kassernes administration vil naturligvis i den kommende tid kunne undersøge og overveje og eventuelt gennemføre regler, der sikrer, at ikke nogle enkelte falder udenfor; men jeg føjer til: jeg tør ikke påstå, og det tør formentlig arbejdsministeren heller ikke, at man kan få fuld garanti for, at ingen falder udenfor reglerne; her spiller det jo en rolle, hvilken indtægt de pågældende har haft.

Den første fortolkning af cirkulæret kunne jo have ramt hårdt og ramte hårdt, men efter at den højtærede minister nu har tiltrådt det af arbejdsnævnet udarbejdede forslag, ifølge hvilket der også tages hensyn til enkelte dages ledighed, så er brændselshjælpen derved kommet ind under kassernes faste understøttelser, og derefter ved alle arbejdsløse, at de har ret til at få brændselshjælp på samme måde som anden understøttelse, og det er en uhyre fordel. Jeg må derfor sige, at for mig er det afgørende dette, at *hjælpen nu administreres under kasserne som ordinær hjælp*, en hjælp, som de medlemmer af arbejdsløhedskasserne, der nu engang ulykkeligvis er arbejdsløse, har ret til at få. Jeg må derfor anbefale, at vi bliver ved den ordning, vi har gennemført; efter det cirkulære, der nu er kommet, kan jeg heller ikke se andet end, at *det helt rimelige er opfyldt*“.

Efter forhandlingens slutning nægtedes det med 89 stemmer mod 14 (DR og DK) at lade lovforslaget overgå til anden behandling. Det var dermed bortfaldet.